

Dariusz Członkowski

Żydowo, pow. Sławno

Informator Archeologiczny : badania 3, 345-346

1969

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

leniu. W średniowieczu istniała tu niewątpliwie jakaś budowla z cegły, co w znacznym stopniu wpłynęło na silne zmieszanie warstw osadnictwa wczesnośredniowiecznego.

ŻYDOWO, pow. Sławno

Konserwator Zabytków

Archeologicznych w Koszalinie

Badania prowadził mgr Dariusz Osłonkowski przy współudziale studentów UW. Finansował WKZ w Koszalinie. Trzeci sezon badań. Omentarsysko kurhanowe z okresu wczesnośredniowiecznego /kurhan 1 kultura Łużycka?/.

W roku 1966, w południowej części omentarsyska sbadano kilka wczesnośredniowiecznych kurhanów osworobocznych.

Badania kurhanu 1 rozpoczęto w roku 1968, a zakończono wraz z rekonstrukcją w sierpniu 1969 roku. Leży on w pewnym oddaleniu /50 m/ od zwartej grupy kurhanów omentarsyska, ma większe od nich wymiary /ok. 10,20 x 11 m, wysokości do ok. 1,5 m/ i zbudowany był z kamieni i głazów granitowych, między którymi znajdują się humus i żwir. Uszkodził go częściowo wąwóz i droga, częściowo przekop przemysłowy i wkop po przedwojennych niemetodycznych badaniach. Wyróżniono jednak sewnętrany płaszczy kamienny, kamienny krąg-obrzeżenie oraz bruk dolny, zbudowany z większych głazów, spoczywający na calcu /żwir morenowe/. W późnocno-zachodniej części kurhanu, w calcu, natrafiono na ślady pochówku ciałopalnego. Odnaleziono tu kilka fragmentów rozłożonych kości ludzkich, osobnika wieku infans I. Nie zidentyfikowano śladów wkopu lub jamy. Nie opodal, też w calcu, natrafiono na fragmenty polepy gli-

nianej. Na sewnątrz płaszcza kamiennego i w górnej części kamiennego nasypu znaleziono 9 fragmentów ceramiki wczesnośredniowiecznej /od VIII do XI wieku/, zaś w nasypie 2 fragmenty ceramiki łużyckiej.

Brak jest wyraźnych danych, pozwalających na określenie przynależności kulturowej i chronologicznej kurhanu. Jednak takie fakty jak: pochówek ciałopalny, fragmenty ceramiki kultury łużyckiej, wielkość, kształt i budowa kurhanu inna od pozostałych, jego pewne oddalenie i sąsiedztwo zniszczonej osady łużyckiej - pozwalają wysunąć przypuszczenie, że możemy mieć do czynienia z kurhanem ciałopalnym kultury łużyckiej.